

Van het Broeklandcollege in Hoensbroek naar Brooklyn, twintig leerlingen gaan in New York het klooster in

Bron: dagblad De Limburger (online) van 21-12-2024 door verslaggever Stefan Gillissen

Leerlingen van het Broeklandcollege met zuster Sterre en docenten Erik Molnar en Esther Donners. © Luc Lodder

Hoensbroek Het Broeklandcollege in Hoensbroek heeft een reputatie hoog te houden als het gaat om reizen voor de vierdejaarsleerlingen. Marokko, Suriname en Indonesië om maar een paar locaties te noemen. De wens om New York te bezoeken had hulp van hogerhand nodig om in vervulling te gaan.

Het is een uitzonderlijke kans voor iedere leerling. Zelfs voor iedere leraar: een negendaagse reis naar New York. Om oorlogsveteranen te ontmoeten en mogelijk de Verenigde Naties te bezoeken. Een brandweerman te treffen die een rondleiding verzorgt en vertelt over zijn ervaringen op 11 september 2001. Naar een highschool te gaan. De kans om te zien, ruiken en voelen wat doorgaans op een scherm(pje) wordt afgespeeld.

Voor leerlingen en begeleiders van het Broeklandcollege in Hoensbroek kwam deze mogelijkheid plots dichtbij, na een uitnodiging door Mission Margraten. De organisatie uit de Big Apple brengt Europese en Amerikaanse leerlingen in contact met Amerikaanse oorlogsveteranen. Mannen die tijdens de Tweede Wereldoorlog op het Europese vasteland vochten. De ontmoetingen moeten jongeren iets leren over de oorlog en de effecten ervan.

Een mooie, leerzame en onvergetelijke ervaring. Maar ja. Hoe financier je dat? Mission Margraten gaf aan daar geen hulp bij te kunnen verlenen. Zelfs docent Erik Molnar, die altijd wel iets uit de hoge hoed tovert, wist het deze keer even niet.

Molnar heeft al de nodige landen gezien met zijn leerlingen. Marokko was een unieke ervaring. Maar ook Indonesië bleek onvergetelijk. Net als Beijing en Shanghai. Suriname was de laatste reis. „We hebben altijd de kosten van een reis onder de 650 euro gehouden. Pas sinds kort is de bijdrage 800 euro. Suriname bleek een serieuze prijs te hebben. En je weet: deze school ligt in een van de armste gebieden in Limburg. In Heerlen-Noord. Vliegtickets en overnachting waren de voornaamste kostenposten. Daarvan moesten we er eentje tackelen om ergens te komen.”

Zuster Sterre van de Blauwe Zusters in Brunssum bleek voor de Suriname-reis de oplossing te hebben. Ze geeft geregeld gastlessen op het college en legt uit wat de zusters doen en waar ze voor staan. Molnar: „De zuster zei tegen me: ‘Wij hebben een klooster in Paramaribo. Ik kan kijken of jullie daar kunnen overnachten.’ Daardoor konden we uiteindelijk de reis maken.”

Zuster Sterre. © Luc Lodder

New York léék een onmogelijk verhaal. Hotelprijzen zijn torenhoog en vliegtickets zijn prijzig. Maar ook nu schoot zuster Sterre te hulp. Ze zocht contact met een klooster in Brooklyn, stadsdeel van New York. Of het klooster wilde helpen bij het huisvesten van 25 Limburgers. Vrij snel kwam er groen licht en plots was de reis realiteit. Leerlingen en begeleiders mogen in het klooster slapen, koken en eten. Ook al valt de reis in de week van Pasen, toch de hoogtijdagen van het jaar.

Maar de zusters gooien toch de deur open, legt zuster Sterre uit. „We richten ons op kwetsbaren in de samenleving. Kinderen en mensen in nood. De Blauwe Zusters zitten overal in de wereld, ook in oorlogsgebieden. We zijn bijvoorbeeld actief in Gaza of Syrië en leven daar nog steeds samen met de bevolking. Heel moeilijke gebieden waar niemand wil zijn. We willen altijd helpen.”

© Luc Lodder

Daardoor ligt een unieke ervaring in het verschiet. Maar het aantal aanmeldingen overtrof de plekken. Noodgedwongen moeten de leerlingen daarom solliciteren door een brief te schrijven en een gesprek te voeren. „Het blijft heel sneu om iemand af te moeten wijzen”, zegt Molnar. Wie mee mag, tekent meteen voor onderzoek naar de bevrijding van Hoensbroek en hulp bij een bevrijdingsevenement.

Ook wordt op de highschool in New York een presentatie gegeven over de rol van Amerikaanse soldaten in de Tweede Wereldoorlog. De zwaarbevochten vrede is iets waar zuster Sterre met passie over doceert. „Kinderen denken dat vrede vanzelfsprekend is. Maar het is een werkwoord. Je moet het in stand houden. De kinderen moeten weten wat een oorlog kan doen. Dankbaar zijn voor de veiligheid waarin ze leven. Mensen hebben hun leven gegeven om vrede te bereiken.”